

voditelji te dni v Rimu, da se posvetujejo, kako bo do nadaljevali vojsko proti nam in zaveznikom.

Posvetovanje v Rimu.

Posvetovanja v Rimu se udeležuje angleški, francoski in italijanski ministrski predsednik, Rusijo zastopa rimski poslanik, druge države so zastopane po svojih političnih in vojaških zaupnikih. Izmed vrhovnih poveljnikov je navzoč samo italijanski general Kadorna. Posvetovanje se suče o nadaljevanju vojske, posebno pa o tem, kako pričeti letošnje spomladne ofenzive. Naš poročevalni urad pravi, da bo letos četverosporazum po drugem načinu napadal kaaor lani. Lani si je vsak izbral del fronte in na ta del nagromadil vse svoje kanone in moštvo. Letos pa nameravajo vse četverosporazumove države za del naše fronte zbrati vse svoje razpoložljive sile, tako da bi torej bila njih napadalna sila na izbranim frontinim oddelku vsaj štirikrat večja kakor lani. In kajpada italijanski listi že pišejo, da se proti Nemcem na vzhodu in zahodu ne bo dalo nič doseči, pač pa je pričakovati dobrih uspehov v ofenzivah proti Avstriji in Bolgariji. Dobro, naši vojaki so pripravljeni, se meriti tudi z vsem četverosporazumom.

Naš cesar vojakom.

Naš cesar bi pod častnimi pogoji rad imel mir. Toda če sovražniki odgovarjajo na našo mirovno ponudbo s tem, da se posvetujejo, kako spomlad pomoriti in pobiti naše vojaštvo in razbiti Avstrijo, potem pač našemu cesarju ne preostane nič drugega, nego da zakliče našim fantom in možem: Naprej!! Dne 5. jan. je izdal cesar Karel to-le armadno povelje:

Vojaki!

Vi veste, da sem jaz in z menoj zvezani vladarji poskusili, da bi za mir, ki ga cel svet tako neizmerno želi, pripravili tla. Zdaj je došel odgovor naših sovražnikov: vsi odklanjajo, ne da bi natančneje poznali naših pogojev, ponujano roko.

Ni še dovolj žrtve, še več se jih mora doprnesti. Vsa krivda zadene naše sovražnike. Bog mi je priča.

In zopet Vam velja, vojni tovariši, moj klic! Vaš meč je v 30 vojnih mesecih, kateri bodo skoraj za nami, govoril jasno in odločno. Vaša hrabrost in Vaše junaštvo naj imata tudi v bodoče besedo!

Štiri sovražna kraljevstva so bila po Vas in armadah naših hrabrih zaveznikov razbita, mogočne trdnjave smo premagali, velike pokrajine sovražnega ozemlja smo si osvojili. Kljub vsemu temu sovražni mogočnjaki slepijo svoje narode in svoje armade vedno z upanjem, da se bo njih usoda vendar preobrnila. Dobro — na Vas je leželo, da še nadalje napravite ž njimi železni obračun!

Poln ponosnega zaupanja v svojo vojno moč Vam stojim na čelu! Naprej z Bogom!

Karel.

Približno enako armadno in brodogovorno povelje je izdal tudi nemški cesar Viljem.

In mir?

Na bojiščih bosta torej pela puška in kanon naprej svojo pesem. Kljub temu je treba vedeti, da

žep, ampak za grajski in židovski. Lahko umljivo, da je rusinski ratar precej len in se izseljuje. Kar so bili kmečki punči nekdanje za gradove in veleposestva v naši domovini, taka šiba božja je ta vojna za galiska gradišča in za veleposest. Galicijo sem celo premeril z lastnimi nogami pred in po bitkah ter videl, kako je stoletnim gradovom z gospodarskimi poslopji vred kikirikal rdeči petelin...

Po teh ogromnih žitnicah smo korakali iz Kurovic ves dan in dospeli v selo Przegnojow. Tukaj so nam ljudje že pravili, da so videli kozake z dolgimi sulicami. Zapovedana je bila tudi nam največja previdnost v noči, ker sovražnik ni več daleč. To slavnostno selo, ležeče v popolni ravnini, je kaj pusto in dolgočasno. Mravljinici mrzije in pritajene strahu so mi gomozeli po hrbtu, ko sem se pomikal med bajtami. Straže so bile razpostavljene ob vseh izhodih in dohodih. S stotnikom Franciom sva si poiskala v prenočišče navadno kolarnico pri neki kmečki bati, bolj koncem vasi. Dolgo sem premetaval vozove, pljuge in brane, predno sem napravil toliko prostora, da sva polegla lahko mi dva v stric v slamo.

To je bila noč pred prvo bitko, tega sva se o ba dobro zavedala. Niso bila to prijetna čustva, saj se nobenemu niti sanjalo ni, kak lintver da je — prva bitka... Znala sva tudi, da bi kateremu lahko ta prva praska upihnila luč življenja. Franciel mi do dobra razložil, kako se je treba v boju plaziti po trebuhu in kriti glavo za kupecem zemlje.

Po podedovani slovenski navadi sva na slami nekaj časa tarnala in moldevala. Predno sva zaspala, si je Franciel pripravil samokres, meni pa potisnil bridko sabljo.

(Dalje prih.)

naša vlada in zavezniki še niso odgovorile na četverosporazumovo odklonitev. Kako bodo odgovorile, ali da bodo z obžalovanjem vzele odklonitev na znanje, ali da bodo še klub odklonitvi še enkrat poklicale sovražnike na mir, je seveda neznan. To se bo ravnalo po tem, kakšen odgovor je trenutno našemu končnemu cilju, to je častnemu miru, najbolj koristen. Gotovo pa je tudi, da vse nepristranske države silijo na to, naj se vendar že sklene enkrat mir, in da si tudi ljudske množice v četverosporazumovih deželah silovito želijo miru. Ta dvojni pritisk bo prejel ali slej učinkoval, toda pustiti mu je treba časa.

To je vse, kar se je od zadnjega tedna zgodilo v prilog ali neprilog miru.

Nov minister.

Predsednik prehranjevalnega urada Osk. Kokstein je odstopil, ker je uvidel, da se prehranjevanje države ne da vzorno urediti, ako Avstrija, Ogrska in armada ne postopajo popolnoma enotno in skupno. Sedaj je za voditelja prehranjevalnega urada imenovan ne več predsednik, ampak minister. In sicer je postal minister prehranjevalnega urada polkovnik Anton Höfer, rojen leta 1871 v Bolcanu. Dosedaj je vodil pri najvišjem armadnem poveljstvu vse posle za prehrano armade. Moč je torej gotovo splošno in izvežban, toda kakor rečeno, dokler ni vse prehranjevalno vprašanje združeno za celo državo in armado, v eni roki, bo delo ostalo polovičarsko.

Razne politične vesti.

„Tagespost“ je na Treh Kraljev dan pisala, da so lahko državni jezik, samostojnost Galicije, neva razdelitev okrožij na Češkem in druge enake reči zelo važne za Avstrijo, toda preropenja države ne obsegajo, še manj pa rešijo postavljeno nalogo, da nastane nova Avstrija. Vse več je potrebno. S severom monarhije avstrijsko vprašanje ni rešeno, misliti je treba tudi na jug. Soglašamo! Sedanje ministristvo pa se je sestavilo iz samih mož, ki poznajo le sever!

„Slovenec“ je poročal, da je zagotovljen vstop vseh slovenskih (tudi liberalnih) in hrvatskih poslancev v Hrvatsko-slovenski klub. Ako je ta vest resnična, bo jugoslovanska skupina v državnem zboru stela nad 30 poslancev. „Slovenski Narod“ pa poroča, da poslanca dr. Ravnihar in dr. Rybar še nista dobila povabila za vstop.

Dne 12. t. m. se vrši v Zadru skupni sestanek dalmatinske stranke prava in hrvatske stranke. Posvetovalo se bo o bodoči politiki obeh imenovanih strank.

„Češka Zveza“, v kateri so združeni vsi češki poslanci, je sklenila, da pozove ministrskega predsednika, naj skliče državni zbor. Zveza stoji na stališču, da sodelovanje ljudskega zastopstva pri vladi ni samo priporočljivo z ozirom na postavne predpise, ampak je tudi važen pogoj za uspešno rešitev gospodarskih in političnih zadev.

Pod predsedstvom poslanca Bilinskega so se od 14. decembra 1916 do 5. januarja 1917 vršila posvetovanja podobnega Poljskega kluba o izločitvi Galicije, in o preuredbi avstrijske ustave in uprave. Iz Dunaja se poroča, da se je med poljskimi strankami dosegel glede rešitve teh vprašanj popoln sporazum. Podrobnosti glede sklepov teh posvetovanj, ki bi nas zelo zanimala, pa niso objavljene.

Društvo „Svobodna sota“ hujša tudi v sedanjem času „notranjega hišnega mira.“ Razprodaja kolek, na katerem je naslikan svobodni trobentač, ki polaga svojo nogo na tilnik pred njim ležečega, grdo osmešenega jezuita. Preteklo nedeljo je društvo pod predsedstvom o. kr. dvornega svetnika barona Hocka imelo glavno zborovanje, na katerem je nekdanji učitelj, poslanec Glöckel, strupeno napadel cerkev, kmetstvo, prebivalstvo in versko vzgojo otrok.

Zadnji čas so listi poročali, da bo predsednik avstrijskega državnega zbora dr. Sylvester odstopil, da napravi prostor kakemu drugemu članu nemškega „Nationalverbanda.“ List „Saazburger Volksblatt“ poroča, da dr. Sylvester gotovo ne prejme več zopetne izvolitve za predsednika.

Naš severoameriški poslanik grof Tarnovski se bo dne 13. t. m. iz Rotterdamu odpeljal v Ameriko. Četverosporazum mu je na pritisk Amerike dovolil svobodno vožnjo iz Evrope v Ameriko.

V nemškem glavnem stanu so se zadnje dni vršila važna posvetovanja, katerih so se udeležili naš zunanji minister grof Cernin, nemški cesar ter naši in nemški visoki državni in vojskovodje. Posvetovanje se je baje tikalo tudi vprašanja miru.

Po listih krožijo vesti, da je sedanji položaj med Ameriko in Nemčijo zelo zahteven in da se ni treba bati, da bi prišlo do ostrega spora med obema državama.

Rumensko bojišče.

Naša pot skozi Rumunijo je zmagovita, hiteča od zmage do zmage, prodirajoča vedno naprej. Cela

dežela Dobruča med Črnim morjem in Donavo je v rokah zmagovitih bolgarskih, turških in nemških čet.

V rumunski ravnini smo ob spodnjem toku Sereta vrgli sovražnika na vzhodni breg reke. Padli ste že dve velevažni postojanki sovražne armade, mesti Brajla ob Donavi in Foksani, ki leži zahodno od Sereta (severno od Rimnicul-Sarata). Sedaj ogrožujejo naši topovi že mesto Galați, (ob Donavi pri izlivu Sereta). Južnovzhodno od Foksani so Rusi dne 6. jan. na 25 km dolgi fronti poskusili protiofenzivo, ki se je izjalovila. Po zavzetju mesta Foksani so Avstriji in Nemci ob reki Putni izvojevali nad Rusi in Rumuni v dvodnevni bitki lepo zmago. Armada nadvojvoda Jožefa se ob rekah Trotosul, Ojtoz in Putna bliža moldavski ravnini ob srednjem Seretu.

Brajla padla.

V petek, dne 5. januarja, so bolgarske, nemške, avstrijske in turške čete zasedle mesto Brajla ob Donavi. O zavzetju Brajle se poroča: Bitka za južni breg spodnjega Sereta se je po ljutem borenju na 50 km dolgi bojni črti odločila našim armadam v korist. Rusi in Rumuni so bili premagani in so izgubili svojo močno utrjeno opirališče na južnem bregu Sereta, kjer so, kakor je poročalo časopisje četverosporazuma, nameravali pričeti svojo ofenzivo. V širini 13 km so naši prodrli do močvirnih nižin in do brega spodnjega Sereta. Krvave izgube premaganih ruskih rojev so težke. Ker sta odlično sodelovali donavska in dobruška armada, so zavezniki premagali najvažnejše rumunsko trgovsko mesto Brajlo. Natančno v enem mesecu so prekoračile čete zaveznikov približno 200 km dolgo črto iz Bukarešte v Brajlo, med neprestanimi boji. S svojimi pristaniškimi napravami, skladišči in drugimi napravami tvori donavsko mesto s 50.000 prebivalci našim armadam zelo važno vojno opirališče. Donavske ladje vozijo sedaj lahko iz srca Nemčije in Avstrije do Brajle. Popolnoma je preprečena rusko-rumunska plovnica po Donavi. Najskrajnejše vzhodno opirališče rusko-rumunske postojanke ob Seretu, mesto Galați, se že nahaja v ognju naših topov. Proti središču postojanke ob Seretu pri vasi Fundeni naše čete zmagovito napadajo.

Mesto Brajla.

Glavno trgovsko mesto Rumunije, Brajlo ob Donavi, so naše hrabre čete zavzele. Če se pride po Donavi v Brajlo, je videti mesto prav malo, dasi je za 50.000 stanovnikov izredno razsežno, ker stoji na planoti, ki se razteza 20 do 30 metrov nad reko, dočim vodijo k vodi strmi bregovi. Brajlo nazivljejo Rumuni kot najlepše mesto v deželi in ta trditve ni prefrana; celo Bukarešta ni lepša. Dočim so druga mesta v deželi gnezda z malo postavnimi hišami, nerodno zidanimi, ter raztrganim tlakom, je Brajla jako moderno mesto, dobro potlakano in redno zidano. Za časa krimske vojske se je po poročilu irskega poročevalca raztezala tu še velika prašna planjava, na kateri so stale nekatere raztresene hiše. V pol stoletja se je razvila Brajla v največje izvozno pristanišče Rumunije. V Brajli se stekajo važne železniške proge. V pristanišču ob Donavi so velike zaloge žita in moke, severno od mesta pa obsežna skladišča petroleja. Mesto je bilo nekdanj turška trdnjava, ki so jo Rusi prvič osvojili leta 1770. Danes nimajo te stare utrdbe seveda nobenega pomena, pač pa so se nahajale na jugozapadu mesta nove, v sedanji vojni zgrajene utrjene postojanke, ki so jih naše čete zavjevale.

Mesto Foksani v naših rokah.

Močno utrjena rumunska trdnjava Foksani, — zadnji steber rusko-rumunskih postojank pred Seretom — se nahaja v rokah naše zmagovite Falkenhaynovske armade. V ponedeljek, dne 8. januarja, ob 8. uri zjutraj, so zmagovalci vkorakali v Foksani. Vjeli so skoraj 4000 mož. Foksani leži 16 km zapadno Sereta ob železniški progi Bukarešta—Črnovice ter je moderna trdnjava, katere pas ima 12 do 16 km v premeru. Utrdbe so se pred vojno nahajale le na vzhodni in severni strani — proti Rusom! — sedaj so jih menda zgradili tudi na zapadni in južni strani. Pri Foksaniju se je vršila leta 1789 huda bitka, v kateri so Avstriji in Rusi premagali Turke; mesto je takrat padlo v ruske roke. Foksani je štel sedaj pred vojno 25.000 prebivalcev.

Bitka ob Putni.

Ob reki Putni givira v rumunskem obmejnem gorovju vzhodno od sedmograškega mesta Kezdivarhely, izteka se v Seret) so avstro-ogrsko čete v dvodnevni bitki dne 7. in 8. januarja izvojevale sijajno zmago nad Rusi in Rumuni. Vrgle so sovražnika, ki se je po porazu pri Foksaniju ustavil na levem bregu Putne, proti Seretu. Vjeli smo ta dva dni

5400 mož in 99 častnikov; vpleni pa 3 topove in 10 strojnih pušk.

Rusko bojišče.

Pomembni boji se vršijo na ruski fronti edino na obeh skrajnih krilih: v bukovinskih Karpatih in na severu pri Rigi, Dvinskem in Mitavi. Do kakšne posebne spremembe posestnega stanja pa ni prišlo. Na ruski fronti je nastopil zadnje dni hud mrz, Reke zamrzujejo, sneg je celo na ruskih ravninah visok po več metrov.

Italijansko bojišče.

Z italijanskega bojišča prihajajo poročila o skrajno slabem vremenu, velikih sneženih zametih na korških in tirolskih gorah ter o redkih in manjših bojih med našo in laško artilerijo.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču vsled neugodnega vremena razen topovskih in zračnih bojov nobenih pomembnejših dogodkov. V Rimu so se pred nekaj dnevi vršila velika vojna posvetovanja četverosporazumovih držav, na katerih so določili nove enotne vojne načrte. Polagala se bo važnost na eden del fronte, na katerega bodo navalili z vso močjo, da ga prečrejo in tako sovražnika potisnejo nazaj. Kje bo ta del, je zagonefka.

Macedonsko bojišče.

Razen topovskega ognja nobenih bistvenih dogodkov. Velikega vojnega posvetovanja v Rimu se je tudi udeležil vrhovni armadni poveljnik na macedonskem bojišču, general Sarrail. Anglija bo baže poslala na to bojišče 150.000 mož iz Egipta, Francija pa 100.000 mož iz izvenevropskih naselbin.

Grčija.

Po poročilu londonskih listov so četverosporazumovi ministri, zborujoči v Rimu, poslali grški vladi spomenico, v kateri zahtevajo, naj grška vlada tekom 48 ur sprejme znane četverosporazumove zahteve in naj naznani ta sprejem. Iz Soluna se poroča, da se baje namerava grška vlada upreti četverosporazumovim nasilstvom, sklicati grško zbornico in pa mobilizirati armado. V Grčiji je postalo pomanjkanje živil vsled blokade četverosporazumovih vojnih ladij tako občutno, da se bo morala Grčija v najkrajšem času odločiti za ali proti četverosporazumu.

Naše žrtve za domovino.

Iz Dobove se nam piše: V prvem tednu novega leta smo v grob položili dva vrla moža, očeta, katerega sta bila še v polni moči življenja. Jožef Polovič iz Velikega Obreža, 47 let star, črnovojnik 87. pešpolka, je branil domovino na Tirolskem, obolev vsled prehlajenja in umrl dne 27. dec. v garnizijski bolnici v Inomestu. Prepeljan je bil v Dobovo in tukaj dne 5. prosinca slovesno pokopan. Za njim žaluje pet otrok, dva sina sta tudi vojaka na fronti. — Dne 5. prosinca je umrl Martin Vučajnik v Mihalovcih, značajan mož dobrotljivega srca, zato pri vseh priljubljen; zapustil je osem otrok; dva sinova sta v vojski, eden pa invalid (ima noge brez stopal) je v zavodu na Dunaju. — Uradno poročilo naznanja, da sta umrla za domovino: Martin Vašcer, posestnik v Selah, 36 let star, padel dne 10. oktobra, in mladenič Janez Zupančič iz Malega Obreža, star 26 let, padel na južni fronti. — Število padlih, uradno naznanjeno, je naraslo v naši župniji na 38.

Dne 8. dec. je padel na južnem bojišču, zadet od granate, mladenič Vincenc Zorjan iz Spodnjega Gasteraja pri Sv. Juriju v Slov. gor. Rajni je bil povsod priljubljen radi mirnega in dostojnega značaja. Bil je izvrsten godec; imel je lepo in hvalevredno čednost: bil je zmiraj trezen in varčen. Zanimivo je tudi, da je rajni imel vse dogodke svojega vojaškega življenja sleherni dan do zadnje ure zabeležene. Zapustil je 80 let staro, bolno, žalujočo mater in edinega brata, kateri je tudi vojni službi. Mirno spavaj, dragi Cenc, dokler nas trobenta angelova ne zbudi, da se vidimo nad zvezdami!

Iz Celja se nam piše: Na laškem bojišču je zbolel in na Dunaju umrl vrl slovenski junak Janez

Skale, star 42 let. Po poklicu je bil kolar, priden in vesten delavec. Rojen je bil v Konjicah. Rajni še ima 3 brate pri vojaki. Svoja mladeniška leta je preživel v Vojniku pri starših. Odkar pa je postal mojster, je stanoval v celjski okolici. Povsod je zaradi svoje pridnosti in poštenosti užival spoštovanje. Bil je zaveden Slovenec.

Žalostna vest je došla rodbini Šauperlovi pri Sv. Jakobu v Slov. gor., da je od izdajalske mine bil zadet njih ljubeči sin, opora v starosti, od vseh ljubljanih Franček, star 22 let. Padel je na južni bojni črti. Daroval je svoje mlado življenje na oltar domovine. Vojskoval se je že od začetka vojne proti verolomnemu Lahu. Izguba pridnega sina je silno potrla njegove starše, brata in sestre. Rajni je bil vzor pridnega slovenskega mladeniča, up in nada staršev, vsem nam priljubljen in drag prijatelj. — Mirno spavaj, predragi naš Franček, v neznani in tuji nam zemlji, dokler se ne snidemo nad zvezdami!

V daljni tujini je padel v boju za domovino A. Kovačič, doma iz Vučjevesi, župnija Sv. Križ na Murskem polju. Za njim žalujejo 4 majhni otročki in neotolažljiva žena. Rajni je bil od vseh v občini ljubljani in spoštovan. Dragi Alojz, spavaj v miru! Tvoja duša pa naj v rajni večni mir uživa!

Dne 1. januarja je prišla žalostna vest, da je podlegel dobljenim ranam v solnograški bolnišnici Anton Ledinek iz Pivole pri Hočah. Prepeljali so ga v soboto, dne 6. januarja, v rojstno faro, kjer je ob obilni udeležbi bil položen na domačem pokopališču k večnemu počitku. Ob odprtem grobu so mu zapeli lepo žalostinko. Marsikatero oko je bilo solzno, ko so spremljali našega slovenskega junaka na zadnjem potu! To je prvi vojak, ki je pokopan na domačem pokopališču kot žrtev sedanje grozne vojke. Bodi mu domača slovenska zemlja lahka! Žalujemo sorodnike naj tolaži zavest, da je njihov Anton umrl kot junak in s svojo smrtjo pripomogel do končne zmage!

Z italijanskega bojišča se nam poroča, da je padel Matevž Vrečko, doma iz Loke pri Framu. Rajni je bil priden, skrben in delaven mož. Na tem svetu si je zaslužil krono trpljenja. Daj, o Bog in Marija, da bi užival na onem svetu večno veselje!

Naznanjam žalostno novico, da je na laškem bojišču padel moj ljubi bratranec Janez Unuk, doma iz Murskega polja. Zadel ga je nesrečna krogla. Bil je v 23. letu. Boril se je proti Rusom in sedaj proti Lahom. Bil je blag prijatelj svojim tovarišem. Služil je pri hrabrem pešpolku št. 47. Bil je zmiraj na fronti. — A. Dolamič iz Cvena.

Slovenski mladenič Alojzij Marksl, doma iz Lajtersberga pri Mariboru, star 21 let, je izdajal svojo dušo na italijanskem bojišču. Zadel ga je laška granata. Pokopan je na Italijanskem. Zapustil je dva brata, ki se še bojujeta na Laškem. Doma je pa zapustil še dva brata in mater. Oče se bojuje na Rumunskem. Lasni brat padlega Henrik je bil pri pogrebu. Spremljal ga je k zadnjemu počitku.

Tončka Zemljč, posestniškega sina v Črešnjem vcih pri Radgoni, ni več med živimi, dne 13. decembra ga je zasul sneženi plaz tirolskih planin. Tako se glasi poročilo njegovega tovariša in predstojnika. Ni potrla ta vest samo podpore tolpotrebnege očeta in ljubeče sestre, katerih je bil pokojni edini up in opora, ampak marsikatero oko se je zasolilo, mnogo src se je skrčilo od bolesti ob tej izgubi, saj je bil Tonček zelo spoštovan in priljubljen. Bil je cvet župnije in stebel domovine. Mirni, priazen in šaljiv, veren, delaven za cerkev, kot dober ud Marijine družbe, pevec itd. Za domovino je mnogo storil, saj je že kot otrok v domačem društvu sodeloval pri petju, tamburanju in igranju, pri katerih je s svojim nastopom povzročil mnogo smeha. In skoro vsak je vsliknil ob tej novici: "Torej bodo morali vsi dobri v tej vojski umreti!" Bil je tudi dober domoljub, a vendar je postal žrtev peklenške gonje ob začetku vojke. Bil je namreč po nedolžnem precej časa zaprt, kar mu je povzročilo mnogo bridkih ur. Nato je oblekel vojaško suknjo in trpljenje ga je spremljalo do smrti. Slednji čas je reševal s snegom zasute tovariše in v svojem zadnjem pismu opisuje to delo in tako smrt ter prosi se Boga, da, ako bo moral umreti, naj ga zadene krogla, ker enaka smrt je pravo mučeništvo. Toda želja se mu ni izpolnila in tako je končal svoje mlado življenje, star še le 27 let. Pokoj Tvoji duši, Tonček dragi, saj

Mučnik si bil v življenju in ob smrti, Vživaj tudi mučeniško krono v rajskem vrti!

V nežni starosti, še komaj 25 let star, je moral Kurbus Franc, posestniški sin v Spodnjem Jakobskem dolu v župniji St. Jakob v Slov. gor., ostaviti fa grmeči in moreči svet. Padel je junaške smrti na južnem bojišču. V lanskem jeseni je zadnjič na dopustu gledal mične holmece domačega slovenskega kraja in zadnjič brisal žulje od morilnega orodja s prijetnejšimi žulji ob domačem kmetskem orodju. Kaj rad si rahljal, dragi France, blagonosno, domačo slovensko grudo, a najlepše si si zrahljal svojo grobno grudo: s Tvojo častno smrtjo!

Rahljali mi tudi bi radi Tvoj grob, A temne do njega so vse nam poti. Kako pa rahljati, ko njegov še strop Pod tisoč se žrtvami znova udre.

Vabilo.

Vse Slovence in Slovenke vabimo, da se naročijo na naš list. Naročnina stane za Avstrijo, Ogrsko, Bosno in Hercegovino

za celo leto	K 6—
za pol leta	" 3—
za četrt leta	" 1.50

Za Nemčijo in druge zunanje države stane list

za celo leto	K 8—
za pol leta	" 4—
za četrt leta	" 2—

Za vojaške pa je naročnina zdatno nižja. Za vojaške znaša naročnina

za celo leto	K 4—
za pol leta	" 2—
za četrt leta	" 1—

Kdor pošlje naročnino, naj zapiše: ako je novaročnik, besedico **nov**, ako je star, besedico **star** in število, ki se nahaja na ovitku.

Upravištvo „Slov. Gospodarja“, Maribor.

Naročevanje samo pondeljke „Straže“. Kdor hoče imeti „Stražo“ samo pondeljek, si isto kakor dozdaj, lahko naroči posebej. Naročnina se pošlje po poštni nakaznici na naslov: Upravištvo Pondeljke „Straže“ v Mariboru. Ob strani naj napiše, ali je **nov** ali **star** naročnik, da ne bo pomot. Sama Pondeljka „Straža“ stane za celo leto **K 3.20**; za pol leta **K 1.60**; za četrt leta **90 vin**.

Tedenske novice.

Odlikovana slovenska vojna kurata. Č. g. Kristof Tomsic, duhovnik goriske nadškotije, sedaj vojni kurat v rezervni bolnišnici št. 2 v Mariboru (kn. šk. dijaško semenišče) je za svoje vaeto in vestno službovanje odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem II. razreda na belo rdečem traku — Č. g. Franc Kren, bivši kaplan pri Mariji Snežni na Velki, sedaj vojni kurat na rumunskem bojišču, je za svoje hrabro zadržanje pred sovražnikom odlikovan s Signum laudis. Č. g. Kren, ki je že od začetka vojke na bojišču, ima sedaj že troje odlikovanj. Odlikovancema iskro čestitamo.

Ogrski Slovenci nam čestitajo. Dobrourejevano glasilo ogrskih Slovencev „Novine“, piše o naši petdesetletnici: „50letnico obhaja tedenski list Stajarskih Slovencev „Slovenski Gospodar.“ 16. januarja bo 50 let, ka je prvič začel izhajati. Zdalj ma 30 jezer naročnikov. Veselo čestitamo! Vnogo dobra je včino te krščanski list prostom ljudstvu. Bog ga ohrani še dolgo let!“

9.000.000 K vojnega posojila v kmetskih občinah mariborskega okrajnega glavarstva. Do dne 10. januarja 1917 se je podpisalo na peto vojno posojilo v političnem okraju mariborskem skupa 9.038.266 K. Čeprav so Slovenci v tem okraju začetkom vojke veliko bridkega doživeli, vendar je njih avstrijska misel ostala čista in požrtvovalna do skrajnosti. Tako je prav!

Kralj in kraljica sta se postila. Ogrsko-slovenske „Novine“ poročajo: „Sveta cerkev pred kronanjem zapovedava tridenen post kralji in kraljici. Oba sta verno zdržala vse tri dneve post i kraljica je večkrat bila te teden pri sv. obhajili ali pričestavani. Kraljica je pohodila več bolnišnic te teden, se ljubezniva nagnola proti ranjenim junakom, zvedala od njih, kde so ranjeni i po njihovih domačinah. Z vsakim je gučala po njegovom maternem jeziku. — Naš pokojni apoštolski kralj je vedno te reči meo v vstah: „Vse za deco.“ To ljubezen do ostavljene dece vojakov si je zapisala v srce tudi kraljica Cita i je dala dobljene dare po darivanih 650 jezer kron gotovčine za deco Vgrsko i ravno teliko za deco Avstrijsko. Z tov smilenostjov, postom in z sv. obhajilom se je zaistino najlepše pripravila na kronanje, da bi postala mati naroda, kda njemi svetitvariš oča postane.“

Smrt. V Mozirju je dne 2. jan. umrla tamošnja učiteljica Helena Goričar v 26. letu svojega življenja. Rajna je bila članica Marijine družbe, vzgledna, globokoverna in narodnozavedna učiteljica. Svetila ji večna luč! — Na Dunaju je dne 28. dec. 1916 umrl v 44. letu svoje starosti vsled vojnih naporov dr. Leo Kreft, o. kr. črnovojniški nadzdravnik in okrožni zdravnik v St. Juriju ob Ščavnici. Rajni je bil zaveden narodnjak in je vedno ostal zvest svo-